

V. GIMÉNEZ

«La Sida em fa moltíssima por».

«ELS HOMES SÓN ELS QUE MÉS DEMANEN ELS MEUS FAVORS»

Serveis molt personals

La prostitució masculina continua sent la gran desconeguda dins del món de la mercaderia sexual. Per sort o per desgràcia, aquesta funciona amb el mateix grau i per idèntiques raons que la femenina. Andrés n'és un bon exemple.

Tona Català

«Vaig acabar els estudis d'EGB, i per problemes de diners em vaig posar a treballar molt jove de pintor. Aquella feina m'agradava, però vaig conèixer un home i em va suggerir que si treballava en la prostitució podria guanyar molts diners. En principi vaig passar, però va ser després, quan vaig conèixer un altre home, que també s'hi dedicava, que em vaig decidir.

—¿La teua família sap que et prostitueixes?

—No, ¡que va! i no m'agradaria gens que ho saberen. Ells es pensen que

treballa de pintor ací a València, d'altra banda, com no han notat cap canvi d'actitud en mi, no poden sospitar res.

—¿Qui sol demanar els teus serveis?

—En proporció són els homes els que més reclamen els meus favors. Després, matrimonis joves que volen alguna fantasia i, en últim lloc, dones. Quant a l'edat, la gent que em busca sol tenir entre els 20 i els 50 anys, encara que també m'han vingut tios de 75 i 80 anys que no poden amb la seua ànima. Aquests són els pitjors perquè només volen que els faça coses i jo els dic: «tio, si estàs fet pols, ¿què vols,

que et mate?». Perquè jo, sóc un professional. Els matrimonis tenen uns trenta-cinc anys i són els que millor paguen.

—¿Quines motivacions et donen els clients que demanen els teus serveis?

—Bo, una cosa és el que jo pense i una altra el que em conten. Els matrimonis acudeixen per canviar, per tenir una fantasia; volen provar de fer-ho amb una altra persona i m'utilitzen a mi. Sóc una mena d'objecte per a ells. ¿Les dones? Aquestes vénen, o perquè són fadrines o divorciades i volen fer-s'ho en pla discret sense haver d'anar desesperades buscant un home, o perquè el marit viatja molt i es troben soles. Ara, també vénen perquè jo els ho faig millor que el marit. Compta que la gent de vegades té unes fantasies sexuals que seria incapaç de practicar amb la seua parella. Després, hi ha els homes que no sé per què paguen, ja

que València és una ciutat amb molts llocs on es pot lligar sense pagar.

—*¿Et conten la seua vida?*

—Normalment, no. Els homes vénen, paguen, ho fan i se'n van. La majoria de les vegades quasi ni parlen. Les dones és diferent, no et conten la seua vida però els agrada que parles amb elles, que les escoltes i sigues amable, afectuós, que els digues coses que elles volen sentir. En definitiva: hi ha més afectivitat en el servei que faig a les dones.

—*¿Tu com cobres, per polvos, per hores o com?*

—Normalment estic amb la persona fins que ella em diu prou.

—*¿Però, quant cobres?*

—Vaja, la taxa mínima va de 5.000 peles a 7.000, segons el tipus de servei que realitze. Tampoc cobre el mateix si rep el client a casa, que a un hotel o al seu domicili particular. La cosa és completament diferent. Si vaig fora de casa, cobre el desplaçament del taxi i unes 15.000 pessetes. Ací també entra la zona, si és de pela o si no ho és, i si és de dia o de nit. Una nit sencera dels meus serveis val 25.000 pessetes, si és una sola persona, i 40.000 si són dues o un matrimoni. A més, ja t'he dit abans que els matrimonis sempre solen ser generosos; si m'he portat bé amb la dona, que s'ho ha passat molt bé, em diuen que em quede una estoneta més i em donen 5.000 peles de propina.

—*¿Fas serveis d'acompanyament?*

—Sí, però no els cobre. Per regla general acompanye clientes habituals meues i ho faig perquè m'hi trobe a gust. De tota manera elles sempre em fan algun regal per portar-me bé.

—*¿Aleshores, quants diners et treus en una setmana?*

—Depèn, hi ha setmanes molt bones i d'altres molt dolentes. El que passa és que vull treballar molt per deixar-ho el més aviat possible. Per això, necessite moltes peles. Porte pràcticament una vida de monjo, no isc mai de casa i ho estalvie tot. Abans treballava amb una xica i fèiem *dúplex*; guanyàvem molts diners, però en gastàvem més dels que guanyàvem. A ella li agradava massa la marxa, fumar, beure i prendre coca. Jo no prenc cap tipus de droga. De tota manera, això no era la cosa pitjor. Tenia marxa per a tot. Quan no treballàvem, li ho havia de fer a ella i no et cregues que s'accontentava amb qualsevol cosa. Hi havia dies que li ho feia cinc i sis vegades. Estava fet pols i la vaig haver de deixar.

—*¿Com va ser la teua primera experiència en el món de la prostitució?*

—Fatal, perquè em va tocar fer-ho amb un home. Va ser en un saló on hi havia més xics i el client em va triar a mi. Ens vam dutxar, em va donar una caixa de bombons i quan es va posar a tocar-me em va entrar un fàstic que me'n vaig anar. Després, vaig conèixer un home i vam estar de copes i no sé què em va posar al xampany, total que ho vaig poder fer amb ell.

—*¿Has treballat al carrer?*

—No, al principi també ho vaig intentar, però trobe que és un ambient molt hostil. Hi ha molt de *xapero* quinquí i jo no sóc d'aquesta mena de gent. És igual que a l'estació, allà per 1.000 peles has de posar el cul a gent fastigosa.

—*¿Què et pregunta la gent quan et telefona?*

—De tot. Quant pese, si sóc alt, quines són les meues mides, com tinc el color dels cabells i dels ulls, quina edat tinc... però sobretot si estic ben dotat...

—*¿Els teus clients habituals són de València?*

—Sí, normalment són d'aquí, encara que em telefona gent de Gandia, Cullera o Benidorm, fins i tot l'altre dia em va cridar un tio de Sinarques que diu que hi havia gent del seu poble que havia sol·licitat els meus serveis i com li havien parlat bé de mi volia que acudira a aquell poble. També m'han cridat d'Albacete, però no he volgut anar-hi.

A la foto, Andrés mostra, orgullós, les sis mil pessetes que acaba de guanyar.

—*Conta'm com funciona el mecanisme de contacte entre el client i tu.*

—Per exemple, quan tu m'has cridat, m'has parlat molt educadament, però de tota manera he comprovat la trucada. Això és el que faig sempre. Quan em crida el client li dic el que cobre i quan arribem a un acord li dic que em done el número de telèfon i el nom. Aleshores el comprove en la guia i li truque per a confirmar el lloc. Totes les precaucions són poques perquè hi ha molta gent que es dedica a telefonar-me per putejar-me. Ho fan per riure's. Si el client em crida des d'un hotel li demane el número de l'habitació i també comprove si hi és. Amb aquesta gent no hi ha problemes, són representants i industrials que vénen a les fires, i solen pagar molt bé.

—*En tot el temps que duus en la professió et deu haver passat de tot.*

—*¿T'han agredit mai?*

—D'agressions, no n'he tingut cap, perquè de nit, que és quan més problemes hi ha, ja que la gent et ve borratxa i amb ganes de bronca, no treballa, si no és fent una visita als hotels. Saps que a l'Expo, Astoria, Sidi Saler o Rey Don Jaime no et pot passar res. A més faig karate i tinc una barra de ferro a casa pel que puga passar.

—*¿Coses divertides?* Ací sí, que hi ha bon repertori. Ja t'he dit que la gent té unes fantasies sexuals que mai no gosaria posar en pràctica amb la seua parella. Per exemple, als homes els agrada moltíssim veure com m'ho faig jo a soles i també que em fique roba eròtica i que me la vaja traient a poc a poc.

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

DIMECRES, 14

18.00 h.: HOUSE, UNA CASA ALUCINANTE, *Steve Miner*, 1986. EUA. VE.
20.00 h.: LINK, *Richard Franklin*, 1985. Gran Bretanya. VE.
22.00 h.: STALKER, *Andrei Tarkovski*, 1979. URSS. VOSE.

DIJOUS, 15

18.00 h.: STALKER, *Andrei Tarkovski*, 1979. URSS. VOSE.
20.00 h.: SE SUSPEN LA SESSIÓ.
22.00 h.: LINK, *Richard Franklin*, 1985. Gran Bretanya. VE.

DIVENDRES, 16

18.00 h.: YELEEN (LA LUZ), *Souleymane Cissé*, 1987. Mali. VOSE.
20.00 h.: SEX MISSION, *Juliusz Machulski*, 1983. Polònia. VOSE.
22.00 h.: MÁS ALLÀ DE LA REALIDAD, *Nick Castle Jr.* 1986. EUA. VE.

DISSABTE, 17

18.00 h.: MÁS ALLÀ DE LA REALIDAD, *Nick Castle Jr.*, 1986. EUA. VE.
20.00 h.: ROCKY HORROR PICTURE SHOW, *Jim Sharman*, 1975. Gran Bretanya. VOSE.
22.00 h.: DEPREDADOR, *John McTiernan*, 1987. EUA. VE.

DIUMENGE, 18

18.00 h.: ROCKY HORROR PICTURE SHOW, *Jim Sharman*, 1975. Gran Bretanya. VOSE.
20.00 h.: DEPREDADOR, *John McTiernan*, 1987. EUA. VE.
22.00 h.: YELEEN (LA LUZ), *Souleymane Cissé*, 1987. Mali. VOSE.

DILLUNS, 19

18.00 h.: GOLPE EN LA PEQUENA CHI-NA, *John Carpenter*, 1986. EUA. VE.
20.00 h.: JULIA Y JULIA, *Peter del Monte*, 1987. Itàlia. VOSE.
22.00 h.: PROYECTO X, *Jonathan Kaplan*, 1987. EUA. VE.

DIMARTS, 20

18.00 h.: PROYECTO X, *Jonathan Kaplan*, 1987. EUA. VE.
20.00 h.: PSICOSIS, *Alfred Hitchcock*, 1961. EUA. VOSE.
22.00 h.: JULIA Y JULIA, *Peter del Monte*, 1987. Itàlia. VOSE.

Travessera de Gràcia, 63.
Telèfon 201 29 06

Després, hi ha els típics —aquests són sobretot representants i volen els meus serveis a l'hotel— que se'n van al wàter i t'ixen vestits de dones, amb la seua perruca, les sabates de taló, mitges, i els has de tractar com si foren dones. La gent és molt rara... hi ha clients que sols ho poden fer a la dutxa i d'altres que te s'emporten al seu cotxe. No volen fer-ho en un altre lloc.

El cas més divertit i alhora curiós em va passar amb una verge de dinou anys. Jo mai havia estat amb una verge i per a mi va ser una experiència fatal. La tia em va cridar i em va dir que volia perdre la seua virginitat amb mi perquè tenia por que el seu nòvio li fera massa mal. Ens vam dutxar i ens vam ficar al llit. La tia es notava que estava molt de gust, però quan vaig voler penetrar-la, no sé què em va passar però no vaig poder. Aquella es va ficar histèrica, cridant i arrapant-me i com més cridava, jo menys podia. Total, que no la vaig poder desvirgar. I la tia es va ficar en pla cabró que volia que li tornés els diners. No sé què s'havia pensat, si amb ella em vaig tirar més de quatre hores. Una experiència fatal. Mai més.

—¿Què fas un dia normal?

—M'alice a les nou del matí i me'n vaig a córrer, després compre alguna cosa per menjar i em pose a treballar. També m'agrada escoltar música, sóc molt romàntic i em passe el dia sentit al Sandro Giacobbe. També llegesc la premsa i revistes com *Diez Minutos*. Quant a llibres, m'agraden tots els relacionats amb les ciències naturals.

—¿Tens amics?

—Ací a València no, quan isc ho faig a soles. Al poble sí, que tinc molts col·legues, però no saben que em dedique a la prostitució.

—¿Et fa por la Sida?

—La veritat és que me'n fa molta. Abans de ficar-me a treballar en això em vaig fer anàlisis d'hepatitis, sífilis, de tot. Volia saber que estava completament sa. Ara em faig anàlisis cada quinze dies i no he agafat ni lladelles que és una cosa molt normal. Mira, jo abans de fer res em dutxe amb un sabó que tinc especial i faig que els meus clients es dutxen també. Després utilitze sempre preservatius. ¡Encara que emprenyen els clients! Sols faig excepcions quan és alguna dona que la veig molt saneta.

—¿Hi ha alguna cosa que tu no fages?

—Besar un home, és una cosa que no puc resistir.

—¿I penetrar-los?

—Això sí, que ho faig. Als tios els

agrada molt que els faces coses. De vegades em vénen tios de quaranta anys que fan un fàstic de morir i només volen que els faça fantasies. A molts els veig tan fets pols que en qualsevol cosa els apanye, però ells volen més.

—¿Què t'agradaria fer si deixares la professió?

—M'agradaria tornar al meu antic treball, o siga, fer de pintor. També m'agrada molt l'electrònica, però no tinc estudis. Amb els diners que estalviaré, em compraré un cotxe, un pis i una casa al camp. Sempre he desitjat viure al camp i tenir les meues terres.

—¿Has pensat de casar-te?

—Abans em calfava molt el cap amb aquest tema. Ara ja no perquè les dones no són de fiar. Totes són iguals. Volen agafar un home i després explotar-lo: No fan res, tot el dia a la

VICENT A. JIMENEZ

«La meua família creu que treballe de pintor a València».

perruqueria i amb les amigues i l'home a treballar com un negre mentre elles es dediquen a la bona vida.

—Però hi ha dones que treballen.

—Sí, però aquestes quan es casen fan el mateix que la resta. Jo conec molt bé les dones i et dic que no pots fiar-te d'elles. De tota manera, m'agradaria trobar una bona dona que em compregués i que fóra la mare dels meus fills.

—¿Què pensaries si un dia saberes que la teua dona s'ha pagat un tio...?

—Li fotria una pallissa perquè això no es pot consentir. Una cosa són les dones que sol·liciten els meus serveis. Això és comprensible perquè els seus marits no saben fer-los-ho com toca. En canvi, jo sóc un professional i la dona que es case amb mi, no tindrà mai cap queixa. □